

[Geert-Jørgensen.]

indrømmet, at det var en Fejl, og blandt dannede Mennesker er det jo da Coutume, at naar man har baaret sig forkert ad og gør vedkommende en Undskyldning, saa tales der aldrig mere om det; men denne Form mellem dannede Mennesker synes i alt Fald det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen ikke at respektere, naar der er Tale om Politik. Vi har tilstrækkelig pointeret, at man ikke maa undre sig over, at et ungt Parti, der rykker her ind i Rigsdagen, begaar en Fejl. Der er ingen af de ærede Medlemmer, der har prøvet dette; de er alle sammen rykket ind i denne Sal som tilhørende et gammelt Parti med bestemte Traditioner og ganske bestemte Former, de har aldrig prøvet det, som vi har prøvet, at rykke ind som nye og uerfarne Mennesker i praktisk Politik, de har aldrig prøvet, hvor vanskeligt det er, og de kan ingen Forestilling gøre sig om det. At vi derfor kan komme til at begaa Fejl, ja, det indrømmer vi gerne, og kommer vi til at begaa flere Fejl, saa indrømmer vi det igen, men vi kommer i alt Fald ikke til at begaa saa mange Fejl, som de gamle Partier har begaaet.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen udtalte i Anledning af min Tale, at han kunde bruge nogle Udtryk om mig, som han dog ikke vilde bruge, da han vidste, at den højt-ærede Formand for dette Ting vilde paatale dem. Jeg kunde have Lyst til at spørge — jeg tænker mig i hvert Fald om og prøver paa at tænke mig til, hvad det nu var, det ærede Medlem vilde sige Jo, det har virkelig sin Interesse, det kunde være en Injurie, det kunde være en personlig Fornærmelse, det kunde være et Skældsord, eller hvad der nu har tumlet rundt i det ærede Medlems Hjerne. Det er slet ikke nemt at sige, men saa meget er sikkert, at formelt har det ærede Medlem ikke krænket dette Tings Forretningsorden, men reelt har han gjort det. Det er en reel Krænkelse af den at prøve paa i Medlemmernes Sind at fremkalde Forestillinger om et eller andet uhæderligt, og det er for mig en reel Krænkelse, selv om det ikke er en formel . . .

Første Næstformand (Pinstrup): Deri har det ærede Medlem ikke Ret.

Geert-Jørgensen: Men jeg spørger saa alligevel: hvor kan det være, at man stadig tillægger os, at vi er imod al Understøttelse for Øjeblikket her i Landet? Hvoraf kommer nu det? Ja, det kan jo komme af, at vi

f. Eks. ikke taler paa samme Maade, som Socialdemokraterne gør, naar de taler om de syge og de fattige og de svage og de arbejdsløse. Vi gør ikke disse Mennesker til en Arbejdsmark for vor Agitation, og vi snadsker ikke paa disse Ord, vi smager ikke paa dem, saadan som ærede socialdemokratiske Talere kan gøre, naar de vil spille barmhjertig Samaritan — den Rolle spiller de saa uhyre gerne, men de glemmer jo ofte, at det er andres Penge, de vil være barmhjertige med. Saadan gør vi ikke; vi taler ikke paa samme Maade, vi gør ikke disse Mennesker til en Arbejdsmark for vor Agitation. Men dernæst er der det at sige, at naar vi taler om Understøttelser fra Staten og er imod saadanne, saa tænker vi fortrinsvis paa alle de rige eller dog velhavende Tiggere, paa dem, der paa en eller anden Maade oppebærer Understøttelse af Statskassen og ikke behøver det; saa tænker vi paa alle dem, der vil have, og ogsaa faar, Understøttelse gennem Toldforanstaltninger, og som vil have endnu mere ad denne Vej; saa tænker vi paa alle dem, der løber Finansudvalget paa Dørene, saa tænker vi paa Landbrugets og Haandværkets og Industriens Mænd, som vil have Understøttelser paa Finansloven, saa tænker vi paa Journalister, Forfattere og Kunstnere og mange flere, og jeg kan tilføje, saa tænker jeg ogsaa paa Præster. (Afbrydelser.) Ja, netop, ogsaa paa Præster — vi har ingen Grund til at bevilge Rejseunderstøttelser til Præster eller Lærere i dette Land. Vil Præster og Lærere ud at rejse, saa kan de sandelig betale deres Rejser selv. (*Fraenkel:* Ja, kan de nu det?). Ja, de kan. Vi er meget velstillede og kan meget godt selv klare det.

Naar vi taler om Understøttelser, vender vi vore Tanker først og fremmest et helt andet Sted hen end, hvor Socialdemokraterne vender deres Tanker hen. Vi taler om alle de rige Tiggere. Det er dem, vi har imod. Og det vil vi blive ved med, saa længe vi kan aabne vor Mund; vi vil vedblive at tale imod alle dem, som ikke behøver Understøttelse, men som dog kræver Understøttelse af Staten og derigennem af Skatteborgerne.

Jeg burde maaske slutte med at sige Tak til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen for den, om jeg saa maa sige, Retsbelæring, som han gerne vilde give mig. Det vilde jeg ogsaa gerne have gjort, hvis det ærede Medlem ikke havde givet den i den Tone, hvori han talte; men det var jo meget mere Agitatorens Tone end den faglige Politikers. Han talte som den, der vilde give sine Mod-